

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 154

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 4 martie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
Decizia nr. 21 din 21 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza finală din Legea nr. 133/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2010 privind modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	2-4	118.	— Ordin al ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură privind abrogarea Ordinului ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură nr. 76/2014 pentru aprobarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior	12
Decizia nr. 28 din 21 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	5-7	214.	— Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea organizării și funcționării Unității de evaluare a tehnologiilor medicale în cadrul Institutului Național de Boli Infecțioase „Prof. dr. Matei Balș”	12
★		ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE		
Opinie separată	8-9	1.	— Hotărâre pentru aprobarea modelului declarației de acceptare a candidaturii, a modelului listei de candidați, a modelului cererii de admitere a candidaturii independente, a modelului cererii de renunțare la candidatură și a modelului certificatului doveditor al alegerii, care vor fi folosite la alegerile pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2014	13-15
Decizia nr. 36 din 21 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.....	9-10			
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
1.074/2013. — Hotărâre pentru aprobarea Planului de management al Parcului Național Munții Măcinului	11			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 21

din 21 ianuarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II teza finală din Legea nr. 133/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2010 privind modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II teza finală din Legea nr. 133/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2010 privind modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Orașul Pantelimon, județul Ilfov, prin Primar în Dosarul nr. 2.166/93/2012 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 418D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Ilfov a depus la dosar o cerere prin care arată că lasă la aprecierea Curții Constituționale soluționarea excepției de neconstituționalitate și solicită judecarea cauzei în lipsă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 414 din 15 octombrie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.166/93/2012, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II teza finală din Legea nr. 133/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2010 privind modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**, excepție ridicată de Orașul Pantelimon, județul Ilfov, prin Primar, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind stabilirea liniei de hotar între două unități administrativ-teritoriale, în temeiul art. II din Legea nr. 133/2012.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că atribuția prefectului de a sesiza instanța de contencios administrativ cu o acțiune în stabilirea hotarelor unităților administrativ-teritoriale, instituită prin textul de lege criticat, este neconstituțională, deoarece, potrivit Legii

fundamentale, este atributul exclusiv al Parlamentului, ca unică autoritate legiuitoare, să stabilească, prin lege organică, organizarea administrației publice locale și a teritoriului. Astfel, textul de lege criticat încalcă principiul constituțional al separației și echilibrului puterilor în stat, dat fiind faptul că puterea judecătorească intervine în acest mod peste atribuțiile puterii legislative. Mai mult, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile art. II teza finală din Legea nr. 133/2012 sunt în contradicție cu art. 22 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, potrivit căroră atât delimitarea teritorială, cât și orice modificare a limitelor teritoriale ale comunelor, orașelor, municipiilor și județelor se stabilesc prin lege și numai după consultarea prealabilă a cetățenilor din unitățile administrativ-teritoriale respective prin referendum, care se organizează potrivit legii.

Tribunalul Ilfov — Secția civilă, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, arată că, în România, cadrul legal al organizării administrativ-teritoriale îl reprezintă Legea nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, cu modificările ulterioare. Anexa legii menționate enumeră localitățile care aparțin fiecărui județ, fiind astfel delimitate administrativ teritoriile județelor, iar limitele teritoriale ale acestora coincid cu hotarele administrative ale localităților din județul respectiv și din județele învecinate.

Se mai arată că, în temeiul art. 73 alin. (3) lit. o) din Constituție și ale art. 22 din Legea nr. 215/2001, instanțele de judecată nu au competența de a schimba conținutul actelor normative incidente, și nici nu au calitatea de a constata inaplicabilitatea unor asemenea acte normative, întrucât organizarea administrativ-teritorială și delimitarea administrativă a localităților sunt atribute ce aparțin în exclusivitate puterii legislative și executive. Pe de altă parte, în măsura în care există o delimitare teritorială legală, nesocotită, prin operațiunea de stabilire a hotarelor unităților administrativ-teritoriale neurmărindu-se modificarea limitelor teritoriale, ci doar corectarea verificarea a acestora, în condițiile recunoscute ale existenței unui act normativ care să stabilească în prealabil care sunt suprafețele deținute, dispozițiile art. 22 din Legea nr. 215/2001 nu sunt aplicabile, fiind admisibilă cenzura instanțelor judecătorești.

În subsidiar, Tribunalul Ilfov — Secția civilă arată că instanța în fața căreia s-a ridicat o excepție de neconstituționalitate care vizează interpretarea și aplicarea legii nu poate aprecia, deoarece în acest mod ar fi încălcată competența Curții Constituționale, respectiv art. 142 alin. (1) din Constituție și art. 1 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Curtea Constituțională este singura autoritate de jurisdicție constituțională din România*”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că legislația națională în domeniu [art. 22 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 13 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, art. 9 din Legea nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, art. 51 și art. 51 alin. (5) din Legea nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a IV-a — Rețeaua de localități] reglementează detaliat atât măsurile privind organizarea unităților administrativ-teritoriale existente, cât și cele privind înființarea și reorganizarea acestora, în toate cazurile modificările limitelor teritoriale ale unităților administrativ-teritoriale efectuându-se prin lege, după consultarea prealabilă, prin referendum, a colectivităților locale interesate. Pe de altă parte, activitatea în domeniul cadastrului este reglementată de Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aduse prin actul normativ criticat. Astfel, Guvernul consideră că prevederile art. II din Legea nr. 133/2012, criticate în cauză, trebuie corelate cu celelalte dispoziții ale Legii nr. 7/1996, în cadrul etapelor procedurii de realizare a lucrărilor sistematice de cadastru în vederea înscrierii în cartea funciară [art. 11 alin. (2) lit. a)–s) din Legea nr. 7/1996], între care se regăsesc inclusiv identificarea limitelor unităților administrativ-teritoriale și stabilirea sectoarelor cadastrale, identificarea amplasamentelor imobilelor în cadrul acestor sectoare și a titularilor drepturilor reale, recepția documentelor tehnice cadastrale de către oficiile teritoriale etc. În acest context, prevederile art. 11 alin. (3)–(6) din Legea nr. 7/1996 au în vedere strict realizarea lucrărilor tehnice de cadastru, utilizând reprezentarea grafică a lucrărilor tehnice existente ale unităților administrativ-teritoriale, astfel încât dispozițiile legale criticate trebuie interpretate corelat cu cele cuprinse în Legea nr. 7/1996, iar nu în sensul unei eventuale derogări de la art. 22 din Legea nr. 215/2001 sau art. 13 din Legea nr. 3/2000.

Prin urmare, având în vedere că stabilirea liniei de hotar reprezintă o operație de determinare prin semne exterioare a limitelor dintre două proprietăți vecine, în scopul stabilirii traseului real pe care trebuie să îl urmeze hotarul, nu s-ar putea susține că în cauză, prin promovarea acțiunii în instanță, în cazul neînțelegerii părților interesate, se tinde la modificarea limitelor teritoriale ale unităților administrativ-teritoriale, astfel cum acestea au fost stabilite prin lege.

Pe de altă parte, în situația în care, cu prilejul sau ulterior întocmirii/finalizării lucrărilor tehnice de cadastru, utilizând reprezentarea grafică a limitelor existente ale unităților administrativ-teritoriale, s-ar constata și necesitatea unei eventuale noi delimitări teritoriale a comunelor, orașelor, municipiilor și județelor, în sensul art. 22 din Legea nr. 215/2001, autoritățile publice locale interesate vor putea proceda, în condițiile legii, la toate demersurile necesare și obligatorii, în vederea aprobării acestora prin lege, de către Parlament, în calitatea sa de unică autoritate legiuitoare, numai după consultarea prealabilă — „*prin referendum*”, potrivit art. 13 alin. (3) din Legea nr. 3/2000 — a cetățenilor din unitățile administrativ-teritoriale respective.

Mai mult, potrivit art. 11 alin. (7) din Legea nr. 7/1996, „(7) *Modificarea limitelor teritoriale ale unităților administrativ-teritoriale privește înființarea, reînființarea sau reorganizarea unităților administrativ-teritoriale, care se organizează potrivit legii.*”, astfel încât textul de lege criticat se aplică în corelație cu Legea nr. 7/1996 și în acord cu legislația în vigoare din domeniul organizării administrative a teritoriului și al administrației publice locale, precum și al organizării și desfășurării referendumului.

De altfel, până la soluționarea eventualelor diferende sau litigii între două sau mai multe unități administrativ-teritoriale aflate în vecinătate, inclusiv sub aspectul regimului juridic al

terenurilor din sectoarele cadastrale respective, aflate în proprietatea publică a fiecăreia dintre acestea, nici nu s-ar putea proceda la supunerea spre adoptare, prin lege, a eventualelor noi modificări ale limitelor teritoriale ale unităților administrativ-teritoriale în ce privește înființarea, reînființarea sau reorganizarea unităților administrativ-teritoriale, avându-se în vedere și principiul separației și echilibrului puterilor în stat.

În subsidiar, Guvernul apreciază că susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate vizează mai degrabă probleme de interpretare și aplicare a legii, dat fiind faptul că textul de lege criticat utilizează termeni asemănători pentru operațiuni tehnice diferite, respectiv, pe de o parte, lucrările concretizate în documentația de delimitare elaborată de către comisiile de delimitare cadastrală în condițiile Legii nr. 7/1996, și, pe de altă parte, măsurile de modificare a limitelor teritoriale în sensul art. 11 alin. (7) al Legii nr. 7/1996 și al art. 22 din Legea nr. 215/2001.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. II teza finală din Legea nr. 133/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2010 privind modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 24 iulie 2012, potrivit căreia: „*În termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, documentațiile comisiilor de delimitare, în care procesele-verbale de delimitare a hotarelor nu au fost semnate sau au fost semnate cu obiecțiuni de membrii comisiei de delimitare, vor fi înaintate prefectului județului, de către Agenția Națională, prin instituțiile sale subordonate. Prefectul, în termen 30 de zile de la primirea documentației de delimitare, inițiază concilierii sau, în caz contrar, sesizează instanțele de contencios administrativ cu privire la acțiunea privind stabilirea hotarelor unităților administrativ-teritoriale.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și alin. (5) referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului și art. 73 alin. (1) privind categoriile de legi, alin. (2) referitor la legile constituționale și alin. (3) lit. o) privind reglementarea prin lege organică a organizării administrației publice locale, a teritoriului, precum și a regimului general privind autonomia locală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. II teza finală din Legea nr. 133/2012, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, și cu o motivare identică.

Astfel, prin deciziile nr. 393 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 13 decembrie 2013 și nr. 414 din 15 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 22 noiembrie 2013, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Din analiza prevederilor legale incidente, respectiv art. 11 alin. (3)—(7) din Legea nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 7 februarie 2013, Curtea a constatat că există două modalități posibile de finalizare a operațiunilor cadastrale prin care se delimitează și se marchează hotarele unităților administrativ-teritoriale, și anume fie procesele-verbale de delimitare a hotarelor, semnate de membrii comisiei de delimitare și recunoscute reciproc de reprezentanții unităților administrativ-teritoriale, fie, în cazul unor neînțelegeri legate de stabilirea liniei de hotar între două unități administrativ-teritoriale, hotărârea judecătorească ce stabilește hotarele unităților administrativ-teritoriale învecinate, în baza probatoriului administrat.

Curtea a reținut că aceste două modalități prin care se ajunge la întocmirea documentației tehnice cadastrale, documentație ce se concretizează, potrivit prevederilor art. 4.3.1. din Normele tehnice pentru introducerea cadastrului general aprobate prin Ordinul ministrului administrației publice nr. 534/2001, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 744 din 21 noiembrie 2001, în dosarul de delimitare, constituie operațiuni tehnice, de identificare a hotarelor a două unități administrativ-teritoriale, pe baza planurilor parcelare care corespund vechilor hărți topografice și noilor măsurători cadastrale, operațiuni care sunt prealabile măsurii legislative prin care se delimitează teritoriul unei unități administrativ-teritoriale și nu se confundă cu aceasta.

De altfel, aceeași concluzie se impune și din interpretarea sistematică a prevederilor art. 11 din Legea nr. 7/1996, legiuitorul făcând distincție între operațiunea de delimitare și marcarea a hotarelor unităților administrativ-teritoriale, prevăzută la art. 11 alin. (3), pe de o parte, și modificarea, prin lege, a limitelor teritoriale ale unităților administrativ-teritoriale, pe de altă parte, prin precizarea expresă inserată în cuprinsul art. 11 alin. (7) din același act normativ.

Curtea a reținut că distincția dintre aceste două operațiuni este esențială, deoarece delimitarea și marcarea hotarelor reprezintă operațiunea tehnică de materializare la teren a hotarelor unităților administrativ-teritoriale, în condițiile prevăzute de lege sau de actele administrative cu caracter normativ date în aplicarea acesteia [art. 11 alin. (3) din Legea nr. 7/1996, republicată, Regulamentul de organizare și funcționare a comisiilor de delimitare], în timp ce modificarea limitelor teritoriale ale unităților administrativ-teritoriale este măsura

legislativă care privește exclusiv înființarea, reînființarea sau reorganizarea unităților administrativ-teritoriale.

În această logică a argumentării, Curtea a reținut că nu se poate echivala o operațiune tehnică cu o măsură legislativă, cu atât mai mult cu cât și delimitarea și marcarea hotarelor unităților administrativ-teritoriale poate face obiectul reglementării printr-un act normativ.

Pe de altă parte, Curtea a reținut că atribuirea, în temeiul textului de lege criticat, a competenței instanțelor judecătorești de a soluționa acțiunea în stabilirea hotarelor unității administrativ-teritoriale nu are semnificația unei încălcări a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat și în art. 61 alin. (1) referitor la rolul Parlamentului. Pronunțând hotărârea prin care soluționează acțiunea în stabilirea hotarelor unității administrativ-teritoriale, instanța de judecată nu se substituie Parlamentului, ci verifică operațiunea tehnică de delimitare a hotarelor unităților administrativ-teritoriale efectuată de către comisia de delimitare, pronunțând o hotărâre ale cărei efecte nu sunt constitutive de drepturi, ci declarative, în sensul că se pronunță asupra întregii documentații cadastrale, stabilind hotarele unităților administrativ-teritoriale în conformitate cu legile în vigoare și cu prescripțiile tehnice incidente.

Curtea a mai reținut că documentațiile cadastrale cuprinse în dosarul de delimitare, care a fost finalizat fie prin semnarea procesului-verbal de delimitare a hotarelor, fie prin hotărârea judecătorească care tranșează neînțelegerile dintre vecini la stabilirea liniei de hotar, reprezintă operațiuni prealabile, pur tehnice, efectuate în vederea delimitării teritoriale, care se efectuează printr-un act normativ.

În situația în care, subsecvent operațiunii de delimitare a hotarelor unităților administrativ-teritoriale, fie prin semnarea procesului-verbal de delimitare a hotarelor, fie prin hotărârea judecătorească de stabilire a hotarelor, intervine o modificare în fapt a limitelor teritoriale ale unităților administrativ-teritoriale, aceasta se va efectua exclusiv în condițiile legii, și anume numai după consultarea prealabilă a cetățenilor, prin referendum, în temeiul art. 22 teza a doua din Legea nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007.

În prezenta cauză, având în vedere identitatea obiectului excepției de neconstituționalitate, precum și a criticilor formulate în susținerea acesteia, Curtea reține că atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Orașul Pantelimon, județul Ilfov, prin Primar în Dosarul nr. 2.166/93/2012 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și constată că dispozițiile art. II teza finală din Legea nr. 133/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2010 privind modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ilfov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 28
din 21 ianuarie 2014**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Teleorman, în numele și pentru membra de sindicat Daniela Gheorghescu, în Dosarul nr. 2.720/87/2013 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 626D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 685D/2013, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământul Preuniversitar Iași în Dosarul nr. 11.847/99/2012 al Tribunalului Iași — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 685D/2013 la Dosarul nr. 626D/2013, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 329/2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.720/87/2013, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ. Excepția a fost ridicată de reclamantul Sindicatul Învățământului Preuniversitar Teleorman, în numele și pentru membra de sindicat Daniela Gheorghescu, în cadrul unui litigiu având ca obiect drepturi bănești.

Prin Sentința civilă nr. 3.119 din 2 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 11.847/99/2012, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.** Excepția a fost ridicată de reclamantul Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământul Preuniversitar Iași în cadrul unui litigiu având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că, în conformitate cu dispozițiile art. 50 alin. (10) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, personalul didactic din învățământul preuniversitar care are titlul științific de doctor este remunerat cu 15% în plus la salariul de bază, că Legea nr. 128/1997 a fost în vigoare până la data de 9 februarie 2011 când a intrat în vigoare Legea educației naționale nr. 1/2011 și că dispoziția art. 50 alin. (10) nu a mai fost aplicată cadrelor didactice care au obținut titlul de doctor ulterior datei de 1 ianuarie 2010, ceea ce este neconstituțional și discriminatoriu.

Astfel, cadre didactice aflate în situații identice (deținând titlul științific de doctor) sunt remunerate diferit, în funcție de data obținerii titlului, după cum urmează: cele care au obținut titlul științific de doctor anterior datei de 31 decembrie 2009 primesc în continuare drepturile prevăzute de Statutul personalului didactic, sub formă de compensație tranzitorie, iar cele care au obținut titlul ulterior datei de 1 ianuarie 2010 nu primesc nimic.

Autorii excepției mai arată că, potrivit art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011, persoanele care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de un spor pentru titlul științific de doctor beneficiază de o compensație tranzitorie calculată prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază și că aceste dispoziții sunt aplicabile și în anul în curs ca efect al Legii nr. 283/2011, care, la articolul unic, prevede că începând cu luna ianuarie 2012, în ceea ce privește salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se aplică prevederile Legii nr. 63/2011. Totodată, la data de 1 ianuarie 2010 a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice care a menținut dispozițiile art. 50 alin. (10) din Legea nr. 128/1997, abrogând o serie de alte articole care instituiau drepturi salariale în favoarea cadrelor didactice.

De asemenea, autorii excepției susțin că intenția evidentă a legiuitorului a fost ca sporul de 15% pentru titlul științific de doctor să fie acordat în continuare cadrelor didactice din

învățământul preuniversitar ca recompensă pentru efortul depus și pentru titlul în sine.

Mai susțin că prin neacordarea acestor drepturi se încalcă valori protejate de întregul sistem de drept și impuse cu putere de principiu în dezvoltarea istorică a dreptului național și universal, prin norme ce se regăsesc în dreptul pozitiv — principiul egalității în fața legii și nediscriminării, prevăzut de art. 16 din Constituție, art. 5 alin (1) din Legea nr. 53/2003 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Ambele categorii de cadre didactice — cele care au avut în plată sporul pentru titlul de doctor la data de 31 decembrie 2009 și cele care nu l-au avut — se află în situații juridice similare prin statutul lor și nu există nicio justificare obiectivă și rezonabilă care să reclame o deosebire de tratament între cele două categorii de cadre didactice. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia principiul egalității consacrat prin art. 16 din Constituție presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia nr. 1/1994).

Totodată, autorii excepției susțin că prin Decizia nr. 1.615/2011 Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra unei excepții de neconstituționalitate vizând tot salarizarea cadrelor didactice, considerând că plata sporului pentru predare simultană numai în învățământul primar, iar nu și în învățământul gimnazial, este neconstituțională, prin raportare la art. 16 din Constituție. Situația de față este aproape identică, întrucât: 1. există două categorii de cadre didactice — una care beneficiază de remunerația aferentă titlului științific de doctor deoarece l-a avut în plată la data de 31 decembrie 2009, alta care nu beneficiază de aceasta deoarece nu l-a avut în plată la această dată; 2. ambele categorii lucrează în aceleași condiții; 3. ambele categorii dețin titlul științific de doctor și totuși tratamentul juridic aplicat celor două categorii este diferențiat, iar diferențierea operată — în funcție de existența sau nu în plată a dreptului salarial corespunzător titlului la data de 31 decembrie 2009 — nu este un criteriu obiectiv care să justifice tratamentul diferențiat aplicat.

Susțin, de asemenea, că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în nenumărate rânduri în sensul că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, nu urmărește un scop legitim și nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere.

Dispozițiile de lege criticate contravin și prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Astfel, prin neplata dreptului aferent titlului științific de doctor cadrelor didactice din învățământul preuniversitar care nu beneficiau de el la data de 31 decembrie 2009 se instituie o restrângere a folosinței și exercițiului drepturilor economice, sociale ale reclamantului în condițiile în care îi este negat dreptul de a beneficia de un drept salarial pe un criteriu temporal.

În concluzie, autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, în măsura în care se exclud de la acordarea sumelor corespunzătoare titlului de doctor persoanele care au dobândit acest titlu ulterior datei de 31 decembrie 2009.

Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, deoarece este atributul legiuitorului de a interveni asupra actelor normative și de a reglementa situații care să corespundă nevoilor sociale existente la un moment dat. Or, acceptarea susținerilor autorului excepției ar echivala cu imposibilitatea legiuitorului de a mai putea modifica sistemul de salarizare pe motiv că ar crea diferențe față de sistemul anterior de salarizare.

Tribunalul Iași — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele de ședință depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 — „*Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ*” la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011, care au următorul cuprins: „*Persoanele care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de un spor pentru titlul științific de doctor beneficiază de o compensație tranzitorie calculată prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază stabilit potrivit prezentei capitol, calculat ca sumă între lit. A, B, C, D, E ale art. 3.*”

Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, asupra dispozițiilor de lege criticate din aceeași perspectivă, s-a pronunțat prin Decizia nr. 329 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 14 august 2013, reținând următoarele:

Prevederile Legii nr. 63/2011 au continuat să se aplice în anul 2012, potrivit art. 11 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie

2011. Totodată, aceleași prevederi continuă să se aplice și în anul 2013, potrivit art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012.

Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, sporurile, premiile și alte stimulente reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. În acest sens sunt considerentele deciziilor nr. 1.601 din 9 decembrie 2010 și nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011 și, respectiv, nr. 99 din 8 februarie 2012.

Curtea a constatat că sporul pentru titlul științific de doctor a fost eliminat începând cu data de 1 ianuarie 2010, potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. De asemenea, faptul că sumele de bani aferente sporului pentru titlul științific de doctor au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31 decembrie 2009 nu vizează existența sau inexistența sporului, ci reprezintă o măsură tranzitorie până la intrarea în vigoare, în totalitate, a prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, lege în care nu se regăsește acest spor.

Prin urmare, este de competența legiuitorului eliminarea sau, din contră, acordarea drepturilor salariale suplimentare, fără ca aceasta să aibă relevanță constituțională.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățămintului Preuniversitar Teleorman, în numele și pentru membra de sindicat Daniela Gheorghescu, în Dosarul nr. 2.720/87/2013 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal și de Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământul Preuniversitar Iași în Dosarul nr. 11.847/99/2012 al Tribunalului Iași — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Iași — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția adoptată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 28 din 21 ianuarie 2014, considerăm că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ trebuia admisă pentru următoarele motive:

Considerăm că prin aceste prevederi se aduce atingere principiului egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituția României.

1. Prin articolul criticat pe cale de excepție se înlătură posibilitatea de a obține sporul de doctorat pentru persoanele care obțin acest titlu după 31 decembrie 2009. Astfel, deși actul normativ apare în Monitorul Oficial al României, Partea I, abia în 10 mai 2011, perioada de referință este 31 decembrie 2009, fără a exista un criteriu obiectiv pentru care a fost aleasă această soluție legislativă.

Or, astfel cum s-a reținut în Decizia nr. 1/1994 a Curții Constituționale privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime s-a statuat că principiul egalității „nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu **poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului**, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice”.

Or, în acest caz, în măsura în care persoanele care erau încadrate și care au obținut titlul de doctor după 1 ianuarie 2010 sunt excluse de la acordarea compensației tranzitorii, norma instituită este una discriminatorie. Aceasta deoarece nu există un motiv rezonabil pentru care legiuitorul a făcut această diferențiere, dreptul la muncă (prin componenta sa esențială, dreptul la salariu) fiind în mod egal protejat indiferent de intențiile viitoare ale legiuitorului de a schimba reglementările în materie de salarizare.

Astfel, susținerile Guvernului, în sensul că niciun spor salarial nu face parte din dreptul la salariu, nu pot fi primite.

Este adevărat că în bogata jurisprudență a Curții Constituționale în acest domeniu (de exemplu, deciziile nr. 108/2006, nr. 693/2006, nr. 728/2006, nr. 207/2009, nr. 337/2009, nr. 487/2009, nr. 243/2010, nr. 1.250/2010, nr. 1.280/2010, nr. 1.601/2010, nr. 1.615/2011) s-a reținut că legiuitorul are deplină competență „să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, **pe care le poate** diferenția în funcție de categoriile de personal cărora **se acordă**, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula”, dar toate aceste sporuri trebuie să fie acordate în mod nediscriminatoriu, dar diferențiat în funcție de criterii obiective. Astfel, toate componentele fixe, stabile, ale salariului, care se acordă pentru îndeplinirea unor condiții obiective (indemnizații, sporuri), trebuie să aibă în vedere criterii nediscriminatorii. De aceea, dacă pentru premii, stimulente sau alte forme de recompensă se poate accepta ideea că ar putea fi acordate diferit de la un salariat la altul (de exemplu, în funcție de devotamentul față de activitatea desfășurată, de modalitatea efectivă în care își îndeplinește atribuțiile de serviciu), discreționar uneori (dar în niciun caz nici acestea nu se pot acorda abuziv), sporurile legal acordate (de exemplu: spor de toxicitate, de doctorat, de vechime etc.) și care au la bază criterii legale obiective de

acordare, trebuie să fie reglementate nediscriminatoriu, eventual diferențiat pe categorii profesionale ori după condițiile de muncă.

Or, în cazul de față se constată că, deși este vorba despre persoane din aceeași categorie profesională (personal din învățământ), care au aceeași studii (studii doctorale) și care desfășoară aceeași activitate (activitate didactică), atribuțiile din fișa postului fiind identice, legiuitorul instituie un regim juridic diferit de salarizare. Deși este evident că salarizarea personalului din sistemul public poate fi (și chiar trebuie) diferențiată de legiuitor (în funcție de categoria profesională, de atribuțiile legale ori de responsabilitățile cu care persoana este investită, de poziția în sistemul public a funcției pe care o ocupă), totuși nu poate fi primită ideea că o persoană poate fi salarizată diferit în funcție de momentul la care legiuitorul a intervenit și a schimbat sistemul de salarizare, prin intermediul unor norme tranzitorii.

Desigur, măsurile tranzitorii pentru conservarea unor drepturi pentru personalul aflat la un moment dat în anumite funcții sunt un demers legislativ perfect justificat, dar măsura criticată se referă inclusiv la persoane care se aflau încadrate în sistemul de învățământ la momentul schimbării sistemului și care nu se află în culpă pentru faptul că nu obținuseră până la momentul apariției legii acest titlu științific.

Astfel fiind, dacă este evident că sistemul de salarizare în sistemul public poate fi modificat de-a lungul timpului și că măsurile de conservare a drepturilor câștigate sunt perfect admisibile în cadrul unor astfel de modificări, este totuși discriminatorie o normă care tratează diferit salariații aflați în același tip de funcții la momentul schimbării sistemului, care suportă un regim juridic diferențiat, deși se află în aceeași situație, fiind deja încadrați în sistem, pe poziții de egalitate juridică cu cei care au obținut titlul de doctor cu doar o zi înainte de data de referință.

2. Susținerea Guvernului în sensul că „prevederile legale criticate nu vizează situația autorului excepției, ci situația acelor persoane care aveau în plată la 31 decembrie 2009 sporul pentru titlul științific de doctor” și că „a accepta susținerile autorului excepției în sensul acordării sporului și pentru persoanele care au dobândit titlul științific de doctor ulterior datei de 31 decembrie 2009 ar echivala cu subrogarea Curții Constituționale în sfera de competență a legiuitorului, încalcându-se astfel art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992”, excepția fiind pentru aceste motive inadmisibilă, nu poate fi primită.

Astfel, este evident că orice măsură legislativă care generează discriminare în funcție de diferite criterii, mai exact care tratează diferit persoane aflate în aceeași situație și prin care sunt afectate drepturile fundamentale, se materializează în mod similar celei criticate în prezenta cauză. Pe de o parte, este imposibil de imaginat cum ar putea persoana avantajată să critice actul pretins discriminatoriu în fața instanței de judecată și care ar fi interesul acesteia la promovarea unei astfel de acțiuni. Pe de altă parte nu este de imaginat nici cum ar putea fi pronunțată o decizie în această materie astfel încât Curtea, declarând neconstituționalitatea dispoziției discriminatorii, să nu „repare” o omisiune a legiuitorului pentru o categorie de persoane. Altfel spus, a accepta opinia Guvernului ar echivala cu recunoașterea imposibilității Curții de a se pronunța în vreun fel în legătură cu dispoziții legale care dau naștere unei

discriminări, știut fiind faptul că discriminarea apare tocmai prin acest mecanism de avantajare a unor persoane în raport cu altele. În acest mod, niciodată persoana dezavantajată nu va fi cuprinsă în ipoteza normei. Modalitatea de soluționare a discriminării rămâne la latitudinea legiuitorului, iar până la intervenția acestuia norma va produce efecte în privința tuturor destinatarilor (în virtutea actului respectiv), dar și în a celor aflați în aceeași situație, în virtutea deciziei Curții, care nu legiferează, ci are rolul de reparare a omisiunii neconstituțională de legiferare.

3. Nici susținerea Guvernului în sensul că această diferență este doar o situație de tranziție, până la intrarea în vigoare în totalitate a Legii nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, nu poate fi primită în susținerea constituționalității textului criticat.

Aceasta deoarece, pe de o parte, legea invocată nu are un termen concret de intrare în vigoare, momentul producerii efectelor sale depinzând de o reglementare ulterioară (ceea ce

pune în discuție inclusiv previzibilitatea acestei legi), iar pe de altă parte nu prezintă relevanță pentru constituționalitatea normei perioada de activitate a sa. Astfel, atât normele temporare, cât și cele permanente trebuie să respecte în totalitate dispozițiile constituționale, iar faptul că o discriminare va fi înlăturată în viitor nu este de natură să salveze actul de viciu de neconstituționalitate.

Astfel de derapaje discreționare ale legiuitorului trebuie sancționate de Curtea Constituțională, garantul supremației Constituției, drepturile fundamentale și protejarea lor în mod egal fiind piloni de bază ai democrației constituționale.

Având în vedere cele de mai sus, textul este neconstituțional în măsura în care compensația tranzitorie nu se acordă și persoanelor care, fiind încadrate în aceleași funcții înainte de 1 ianuarie 2010, au obținut titlul de doctor ulterior acestei date.

Judecător,
prof. univ. dr. **Mona-Maria Pivniceru**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 36

din 21 ianuarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de CNADNR — S.A. — Direcția Regională Drumuri și Poduri Iași în Dosarul nr. 3.332/324/2012 al Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 784D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 385/2012 și nr. 57/2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.332/324/2012, **Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**, excepție ridicată de CNADNR — S.A. — Direcția Regională Drumuri și Poduri Iași cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva unei sentințe civile prin care a fost admisă plângerea împotriva procesului-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat contravine principiului neretroactivității legii, întrucât se aplică și unor situații care au luat naștere înainte de intrarea sa în vigoare.

Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 24 iulie 2012, potrivit căror:

„Tarifele de despăgubire prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicate și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi se anulează”.

În opinia autoarea excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), care consacră principiul neretroactivității legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra unor critici de neconstituționalitate identice cu cele din prezenta cauză, formulate de același autor al excepției, dar în alte dosare.

Astfel, prin Decizia nr. 385 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 25 noiembrie 2013, Curtea a reținut că, prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, legiuitorul român a apreciat necesar să instituie obligația plății unui tarif pentru utilizarea rețelei de drumuri naționale din România, aplicabil tuturor utilizatorilor români și străini, pentru toate vehiculele înmatriculate, astfel cum se precizează în art. 1

alin. (2) al actului normativ menționat. Potrivit art. 8 alin. (1) din ordonanță, neachitarea acestui tarif reprezintă contravenție și se sancționează cu amendă, limitele acesteia fiind stabilite în funcție de tipul vehiculului și fiind cuprinse în anexa nr. 2 la ordonanță.

Distinct de sancțiunea amenzii, prevederile art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 impuneau în sarcina contravenientului și obligația de a achita, cu titlu de tarif de despăgubire, o anumită sumă de bani, precizată în anexa nr. 4 la ordonanță, în funcție de tipul vehiculului care a fost folosit fără a deține rovinietă valabilă, adică în lipsa documentului sau a înregistrării în format electronic care atestă achitarea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România.

Prin art. I pct. 2 din Legea nr. 144/2012 au fost abrogate prevederile din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 referitoare la plata acestui tarif de despăgubire, iar prin cele ale art. II din aceeași lege, criticate în prezenta cauză, s-a prevăzut anularea acelor tarife de despăgubire aplicate și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a legii.

Autorul excepției critică această din urmă măsură legislativă, susținând că ar avea caracter retroactiv, contrar prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2).

Curtea a observat că textul constituțional menționat prevede, alături de legea penală mai favorabilă, și legea contravențională mai favorabilă ca excepție de la regula neretroactivității legii.

Referindu-se la tarifele de despăgubire aplicate și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a Legii nr. 144/2012 și dispunând anularea lor, prevederile de lege ce formează obiect al excepției au, într-adevăr, caracter retroactiv, reglementând pentru trecut cu privire la consecințele săvârșirii unei contravenții. Ca urmare a abrogării dispozițiilor legale care instituiau obligația achitării tarifului de despăgubire — suplimentar față de obligația de plată a amenzii pentru utilizarea pe drumurile publice a unui autovehicul pentru care nu s-a achiziționat rovinietă — textul de lege criticat conține însă o normă legală mai favorabilă, intervenită în domeniul contravențional, conformă prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de CNADNR — S.A. — Direcția Regională Drumuri și Poduri Iași în Dosarul nr. 3.332/324/2012 al Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Planului de management al Parcului Național Munții Măcinului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Planul de management al Parcului Național Munții Măcinului, elaborat de Administrația Parcului Național Munții Măcinului cu sprijinul Consiliului științific și al Consiliului consultativ de administrare, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Rovana Plumb

Ministrul delegat pentru ape, păduri și piscicultură,

Lucia Ana Varga

p. Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Shhaideh Sevil,

secretar de stat

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Daniel Constantin

Ministrul afacerilor interne,

Radu Stroe

Ministrul economiei,

Andrei Dominic Gereă

Ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii,

mediul de afaceri și turism,

Maria Grapini

Ministrul muncii, familiei,

protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

Ministrul culturii,

Daniel-Constantin Barbu

Ministrul fondurilor europene,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul transporturilor,

Ramona-Nicole Mănescu

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

p. Ministrul educației naționale,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

București, 11 decembrie 2013.

Nr. 1.074.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE
DEPARTAMENTUL PENTRU APE, PĂDURI ȘI PISCICULTURĂ

ORDIN

privind abrogarea Ordinului ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură nr. 76/2014 pentru aprobarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 30.588 din 20 februarie 2014 al Direcției politici, strategii și proiecte pentru păduri și vânătoare,

având în vedere prevederile art. 202 pct. 8 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 6 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 428/2013 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru ape, păduri și piscicultură, precum și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 48/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice și pentru modificarea unor acte normative în domeniul mediului și schimbărilor climatice, cu modificările ulterioare,

ministrul delegat pentru ape, păduri și piscicultură emite următorul ordin:

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, de masă lemnoasă pe picior, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 18 februarie 2014, se abrogă.

Ordinul ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură nr. 76/2014 pentru aprobarea prețului mediu al unui metru cub Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul delegat pentru ape, păduri și piscicultură,
Lucia Ana Varga

București, 24 februarie 2014.
Nr. 118.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea organizării și funcționării Unității de evaluare a tehnologiilor medicale în cadrul Institutului Național de Boli Infecțioase „Prof. dr. Matei Balș”

Având în vedere Referatul Direcției organizare și politici salariale nr. E.N. 1.758 din 25 februarie 2014, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă organizarea și funcționarea Unității de evaluare a tehnologiilor medicale în cadrul Institutului Național de Boli Infecțioase „Prof. dr. Matei Balș”.

Art. 2. — Unitatea de evaluare a tehnologiilor medicale desfășoară în principal următoarele activități:

a) evaluarea eficacității și a siguranței tehnologiilor medicale utilizate;

b) evaluarea economică a tehnologiilor medicale utilizate;

c) evaluarea oportunității utilizării tehnologiilor medicale;

d) participarea în rețele interne/internaționale de evaluare a tehnologiilor medicale;

e) suport tehnic pentru activitatea Comisiei de boli infecțioase a Ministerului Sănătății, Comisiei Naționale de Luptă Anti-SIDA și alte comisii din sfera de activitate a specialității de boli infecțioase.

Art. 3. — (1) Unitatea de evaluare a tehnologiilor medicale se organizează la nivel de serviciu în subordinea managerului.

(2) În structura nominalizată la alin. (1) își desfășoară activitatea medici, farmaciști, juriști, economiști, ingineri și alte categorii profesionale a căror pregătire este utilă în desfășurarea activităților prevăzute la art. 2.

(3) Personalul încadrat în structura nominalizată la alin. (1) se normează la posturi fixe generale.

(4) Persoanele nominalizate la alin. (2) au calitatea de personal contractual, își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă și beneficiază de drepturile salariale stabilite, în condițiile legii, pentru personalul din cadrul unității în structura căreia funcționează.

Art. 4. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Institutul Național de Boli Infecțioase „Prof. dr. Matei Balș” vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 25 februarie 2014.
Nr. 214.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea modelului declarației de acceptare a candidaturii,
a modelului listei de candidați, a modelului cererii de admitere a candidaturii independente,
a modelului cererii de renunțare la candidatură și a modelului certificatului doveditor al alegerii,
care vor fi folosite la alegerile pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2014**

Având în vedere dispozițiile art. 16 alin. (2) și alin. (5) lit. c), art. 17 alin. (2), art. 19 alin. (4) și art. 52 alin. (3) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, republicată, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 66 alin. (2) din Legea nr. 33/2007, republicată, cu modificările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modelul declarației de acceptare a candidaturii, modelul listei de candidați, modelul cererii de admitere a candidaturii independente, modelul cererii de renunțare la candidatură și modelul certificatului doveditor al alegerii, care vor fi folosite la alegerile pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2014, prevăzute în anexele nr. 1—5, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Ana Maria Pătru

Contrasemnează:
Vicepreședinte,
Dan Vlaicu
Vicepreședinte,
Marian Muhuleț

București, 28 februarie 2014.
Nr. 1.

ANEXA Nr. 1

Modelul declarației de acceptare a candidaturii**DECLARAȚIE
de acceptare a candidaturii**

Subsemnatul(a), ...*), prenumele tatălui .....,
prenumele mamei ....., născut(ă) la data de ..... în .....**),
cetățean ....., domiciliat/ă în .....***),
având apartenență politică la .....****), de profesie .....****),
având ocupația de .....*****), declar prin prezenta că accept să candidez la alegerile
pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2014 din partea .....*****).

Cunoscând prevederile art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la falsul în declarații, declar pe propria răspundere că întrunesc condițiile prevăzute de lege pentru a candida.

Data

Semnătura candidatului

.....

.....

*) Se trec numele și prenumele.

**) Se trec localitatea și statul.

***) Cetățenii români trec adresa înscrisă în actul de identitate, iar cei cu domiciliul în străinătate menționează și statul în care și-au stabilit domiciliul; cetățenii celorlalte state membre ale Uniunii Europene trec adresa din România.

****) Se trece denumirea completă a partidului politic ori a organizației cetățenilor aparținând minorităților naționale al cărui/cărei membru este cel care face declarația sau, în cazul candidaților independenți, mențiunea „Nu este cazul”.

*****) Conform studiilor absolvite.

*****) Se trece activitatea desfășurată la momentul efectuării declarației.

******) Se trece denumirea completă a partidului politic, alianței politice, alianței electorale, organizației cetățenilor aparținând minorităților naționale, după caz, sau mențiunea „candidat independent”.

NOTĂ:

Declaraarea necorespunzătoare a adevărului, făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 din Codul penal sau unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește la producerea acelei consecințe, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Modelul listei de candidați**LISTA DE CANDIDAȚI**

ai .....*) la alegerile
pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2014

Nr. crt.	Numele și prenumele	Prenumele părinților**)	Data nașterii	Locul nașterii***)	Cetățenia	Adresa****)	Apartenența politică*****)	Profesia *****)	Ocupația *****)
1.									
2.									
3.									
...									
...									
...									

Data

.....

Semnătura conducerii

.....*)

*) Denumirea abreviată și completă a partidului politic, alianței politice, alianței electorale, organizației cetățenilor aparținând minorităților naționale, după caz, care propune lista de candidați.

***) Se trec prenumele tatălui și prenumele mamei.

****) Se trec localitatea și statul.

*****) Pentru cetățenii români se trece adresa înscrisă în actul de identitate, iar pentru cei cu domiciliul în străinătate se menționează și statul în care și-au stabilit domiciliul; pentru cetățenii celorlalte state membre ale Uniunii Europene se trece adresa din România.

*****) Se completează numai în cazul alianțelor politice sau electorale; se trece denumirea abreviată a partidului politic ori a organizației cetățenilor aparținând minorităților naționale, după caz, al cărui/cărei membru este candidatul.

*****) Conform studiilor absolvite.

*****) Se trece activitatea desfășurată la momentul întocmirii listei de candidați.

*****) Se semnează de către conducerea partidului politic, alianței politice, alianței electorale, organizației cetățenilor aparținând minorităților naționale, după caz, sau de către persoanele împuternicite în mod expres pentru a le semna.

Modelul cererii de admitere a candidaturii independente**CERERE DE ADMITERE**

a candidaturii independente la alegerile pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2014

Numele și prenumele	Prenumele părinților*)	Data nașterii	Locul nașterii**)	Cetățenia	Domiciliul***)	Profesia****)	Ocupația*****)

Data

.....

Semnătura candidatului independent

.....

*) Se trec prenumele tatălui și prenumele mamei.

***) Se trec localitatea și statul.

****) Pentru cetățenii români se trece adresa înscrisă în actul de identitate, iar pentru cei cu domiciliul în străinătate se trece și statul în care și-au stabilit domiciliul; pentru cetățenii celorlalte state membre ale Uniunii Europene se trece adresa din România.

*****) Conform studiilor absolvite.

*****) Se trece activitatea desfășurată la momentul întocmirii cererii.

ANEXA Nr. 4

Modelul cererii de renunțare la candidatură**C E R E R E
de renunțare la candidatură**

Subsemnatul(a), ...*),
 prenumele tatălui ....., prenumele mamei .....,
 născut(ă) la data de ..... în .....**), cetățean .....,
 domiciliat(ă) în .....***),
 având apartenența politică la .....****),
 declar prin prezenta că renunț să candidez la alegerile pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2014 din partea .....*****).

Data

Semnătura candidatului

.....

.....

*) Se trec numele și prenumele.

**) Se trec localitatea și statul.

***) Cetățenii români trec adresa înscrisă în actul de identitate, iar cei cu domiciliul în străinătate menționează și statul în care și-au stabilit domiciliul; cetățenii celorlalte state membre ale Uniunii Europene trec adresa din România.

****) Se trece denumirea completă a partidului politic ori a organizației cetățenilor aparținând minorităților naționale al cărui/cărei membru este cel care face cererea, după caz, sau, în cazul candidaților independenți, mențiunea „Nu este cazul”.

*****) Se trece denumirea completă a partidului politic, alianței politice, alianței electorale, organizației cetățenilor aparținând minorităților naționale, după caz, sau mențiunea „candidat independent”.

ANEXA Nr. 5

Modelul certificatului doveditor al alegerii

.....*)

ROMÂNIA

BIROUL ELECTORAL CENTRAL

PENTRU ALEGEREA MEMBRILOR DIN ROMÂNIA ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN DIN ANUL 2014

**C E R T I F I C A T D O V E D I T O R
al alegerii ca membru din România în Parlamentul European**

Doamna/Domnul .....**),
 născută/născut la data de ..... în .....***), cetățean .....,
 domiciliată/domiciliat în .....****),
 având CNP.....*****), a fost aleasă/ales ca membru din România
 în Parlamentul European la alegerile din anul 2014.

Președinte,

.....*****)

.....*****)

*) Se trece stema României.

**) Se trec numele și prenumele.

***) Se trec localitatea și statul.

****) Pentru cetățenii români se trece adresa înscrisă în actul de identitate, iar pentru cei cu domiciliul în străinătate se menționează și statul în care și-au stabilit domiciliul; pentru cetățenii celorlalte state membre ale Uniunii Europene se trece adresa din România.

*****) Se completează doar pentru cetățenii români.

*****) Se trec numele și prenumele, semnătura președintelui Biroului Electoral Central și se aplică ștampila Biroului Electoral Central.

*****) Se trec numărul de înregistrare și data.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

